

Ara dic que sí, ara dic que no

La successió de les notícies és tan veloç que la polèmica sobre el cementiri d'Ascó sembla vella, oblidada i tot. CiU i PSC van fer llavors un exercici notable de gesticulació contra la instal·lació i van topiar amb els seus electes locals. Fins i tot el president Montilla va dir que no i s'ha acabat. Però ahir el delegat del govern a Tarragona, el socialista Xavier Sabaté, va defensar en públic la contrària. I?

La successió de les notícies és tan veloç que la polèmica sobre el cementiri d'Ascó sembla vella, oblidada i tot. CiU i PSC van fer llavors un exercici notable de gesticulació contra la instal·lació i van topiar amb els seus electes locals. Fins i tot el president Montilla va dir que no i s'ha acabat. Però ahir el delegat del govern a Tarragona, el socialista Xavier Sabaté, va defensar en públic la contrària. I? Les declaracions, en un article al diari El Punt, han mogut indignades crítiques dels socis del govern. Que han dit que això no podia ser. Que no podia ser que el delegat del govern defensàs en públic una posició contrària a la del govern. I a la del parlament. Però no sé que hi haja hagut cap desautorització formal d'una persona que se suposa que és qui representa al Camp el govern de la Generalitat. L'afer té un bon punt de complicació. Sempre he defensat que els polítics no depenguessen tant de les centrals dels partits i més dels votants, i per això tendesc a veure amb simpatia tota discrepància amb els totpoderosos òrgans centrals. Però també és veritat que el delegat del govern no és un polític qualsevol i se suposa que a vegades ha de prendre decisions que no li agraden, però que depenen de la posició que adopta el govern elegit per tots els votants i que ell representa: fa d'antena local. I aleshores em demane si això de Xavier Sabaté d'ahir no és una simple eixida de to d'una persona que ja acostuma a fer-ne, segons que expliquen per allà. O si hi ha res més. Si no som davant un ara dic que sí i ara dic que no. Perquè, en definitiva, ningú no deixa de veure que la gestualitat és determinada per la proximitat de les eleccions i pel càlcul electoral.

9 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)